

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ

Випуск 12

*Матеріали X Всеукраїнської
науково-практичної конференції
“Історія, сучасність, зарубіжний досвід”
м. Київ, МАУП, 6 листопада 2014 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2014

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 8 від 24.09.14)*

Редакційна колегія:

А. М. Подоляка (голова), д-р юрид. наук., проф.;
А. А. Ізнатченко (заступник голови), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук., проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук., проф.;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
А. С. Лисецький, д-р екон. наук., проф.;
К. В. Муравйов, канд. юрид. наук., доц.;
І. П. Розпутенко, д-р наук держ. упр., проф.;
Л. В. Романова, д-р екон. наук, проф.;
В. Є. Сафонова, д-р екон. наук;
Г. П. Ситник, д-р наук держ. упр., проф.;
Ю. П. Сурмін, д-р соц. наук, проф.;
Н. М. Чернуха, д-р пед. наук., проф.

Матеріали подано в авторській редакції.

Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Становлення і розвиток української державності : [зб. наук. пр.] /
МАУП. — К.: ДП “Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 12: Матеріали Х Всеукр. наук.-практ. конф. “Історія, сучасність,
зарубіжний досвід”, 6 листоп. 2014 р. / редкол.: А. М. Подоляка (голова)
[та ін.]. — 2014. — 460 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано статті учасників науково-практичної
конференції, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — становленню
України як держави. Розглядається формування державності в Україні у різні пері-
оди історії та в різних аспектах.

Для науковців і державних службовців, політиків і політологів, викладачів і
студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і суспільства.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Новальська Н. І., Падун Н. П. Трансформація цілей організації в ключові показники результативності управління.....	86	Кійко В. В. Аналіз досвіду європейських країн у формуванні системи державних органів фінансового контролю.....	134
Хоменко О. О. Основні напрями державного управління в українській державі 1918 року	91	Костюк Т. О. Політична криза в Україні як наслідок низької динаміки змін політичних інститутів і процесів	137
Морозова Н. Г. Необхідність та можливість державного регулювання сфери соціального захисту на національному ринку праці	95	Самойленко О. П. Державна функція захисту прав людини у суспільстві, що трансформується.....	139
Погорєлова І. С. Державотворчі процеси доби Центральної Ради.....	98	Муравйов К. В. Щодо поняття “юридичних гарантій” та їх видів.....	142
Бисенбаєв Ф. К. Європейський опыт реалізації принципа справедливості.....	103	Головченко В. В., Головченко О. В. Право народу на повстання	146
Бандурка А. С. Санітарний кордон як метод протидії розповсюдженню радикальних ідей	107	Малащук Д. В. Вплив політико-правових чинників на формування інвестиційного клімату	149
Баєва Н. Г. Новітні тенденції державного регулювання амбулаторної акушерсько-гінекологічної допомоги в Україні.....	110	Гольцов А. Г. Внутрішня геополітика сучасної України: актуальні завдання та проблеми.....	151
Оваденко О. І., Руть Ю. В. Значення графології для роботи з кадрами у державному управлінні	113	Ковальчук А. Ю. Місце державної фіскальної служби України у механізмі забезпечення фінансової безпеки	155
Хилевич М. В. Археологічна періодизація історії становлення української державності з точки зору ефективності економічного розвитку	122	Шашкова-Журавель І. О. Характеристика європейської правової системи захисту трудових відносин за участю осіб, що відбувають покарання в пенітенціарних установах	157
Волобоєва Т. В. Загальна характеристика розвитку державного регулювання страхової діяльності в Україні	127	Тімашова В. М. Політична еліта України в контексті демократичного транзиту.....	160
Ференець С. С. Роль Міжнародного трибуналу в боротьбі зі злочинністю на міжнародному рівні	130	Дьоміна О. С. Ціннісні основи політичної культури українського суспільства.....	163
		Медвідь Ф. М., Чорна М. Ф., Нестеренко О. С. Комерційна таємниця як правова категорія	167

ВПЛИВ ПОЛІТИКО-ПРАВОВИХ ЧИННИКІВ НА ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ

Становлення і розвиток української державності, вип. 12, с. 149–150

Визначальну роль у формування інвестиційного клімату посідає держава. Важливий вплив на формування інвестиційного клімату мають такі фактори як: доступність кредитів для інвесторів, соціально-політична стабільність країни, рівень корупції у державі, рівень податкових і відсоткових ставок по інвестиційних кредитах, величина експортних й імпорتنих мит, які визначають можливість вивезення продукту (або продукції) та імпорту устаткування, технологій та ін.

На нашу думку, факторами, що найсуттєвіше впливають на формування інвестиційної привабливості країни є доступність кредитів для інвесторів та соціально-політична стабільність [1]. Ступінь кожного з перерахованих параметрів залежить, головним чином, від стану політичної системи, від здатності даної системи генерувати позитивні імпульси. Важливе значення при цьому мають міцність демократичних інститутів і ефективне забезпечення прав і свобод. Таким чином, чим стабільніша політична система, тим важливіші стають економічні критерії при визначенні інвестиційного клімату. Під стабільністю і передбачуваністю політичної системи ми розуміємо, в першу чергу, згоду політичної еліти (на всіх рівнях ієрархії влади) відносно основних соціально-політичних та економічних проблем, конструктивну взаємодію виконавчої, законодавчої та судової влади, Центру і регіонів, а також підтримка населення політики, що проводиться керівництвом країни.

Умовно політико-правові чинники можна поділити на підгрупи:

1. *Політичні чинники* (вплив політичних процесів на формування інвестиційного клімату, політичний режим, стабільність політичної системи, наявність чи відсутність конфліктів між політичними опонентами, частота зміни урядів, кількість політичних скандалів, рівень довіри до влади, політичні рішення, щодо інвестиційного клімату)

2. *Правові чинники* (характеризуються наявністю стабільного законодавства, конституційних законів, кодексів, законів, що захищають права власності та права інвесторів, їх несуперечливістю, простотою та чіткістю, що передбачає наявність прямої дії і механізмів виконання, а також ефективністю судової системи, рівень корупції).

Правове регулювання іноземних інвестицій здійснюється національним законодавством, на яке впливає міжнародне право. Норми національного права встановлюють правовий режим іноземних інвестицій — національний, пільговий чи обмежувальний. Вибір конкретних правових засобів для регулювання іноземних інвестицій залежить від конкретних соціально-економічних умов.

Сприятливими умовами для залучення іноземних інвестицій є: політична та економічна стабільність; наявність стабільного національного законодавства про

іноземні інвестиції; стан внутрішнього ринку, ступінь його насиченості товарною продукцією та задоволення попиту споживачів, наближення до джерел сировини, собівартість виробництва інвестиційних проєктів, що створюються; термін їх окупності, можливість транспортування та збуту продукції тощо.

Перешкодами для залучення іноземних інвестицій є: часті зміни інвестиційного законодавства; несприятливе для іноземних інвесторів податкове законодавство; відсутність вільноконвертованої національної валюти; недосконалість банківської системи; відсутність або неповна інформація щодо найбільш вигідних місць вкладення капіталу [2].

На надходження іноземних інвестицій впливає інвестиційний клімат держави — сукупність політичних, правових, економічних та соціальних умов, що сприяють і забезпечують інвестиційну діяльність іноземних інвесторів [3, 4]. Сприятливий інвестиційний клімат покликаний забезпечити захист інвестора від інвестиційних ризиків.

Механізм залучення іноземних інвестицій передбачає розвиток, в першу чергу, законодавчої бази країни, яка залучає дані інвестиції, тому що без конкретно закріпленого в законодавстві відносин між державою та іноземним інвестором існують дуже високі ризики для інвестування і не можна бути повністю впевненим не те щоб в отриманні прибутку, але навіть у повному їх поверненні. Тому держава формує спеціальну державну політику для залучення іноземних інвестицій, яка повинна здійснюватися послідовно і не відходячи від плану [5].

Література

1. *Резник Н. П.* Чинники формування інвестиційного клімату / Н. П. Резник // Інвестиційні пріоритети епохи глобалізації: вплив на національну економіку та окремі бізнес: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції. — Дніпропетровськ, 2008. — Т. 1. — С. 25–27.
2. *Фактори* політичного ризику // [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.investblog.net.ua/>
3. *Харитонов В.* Как “измерить” инвестиционный климат? / В. Харитонов // Финансы в Сибири. — 1998. — № 3. — С. 13–17.
4. *Шевченко Н. І.* Фактори, що визначають інвестиційну привабливість держави // Державне управління: удосконалення та розвиток. — 2010. — № 8. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://dynayka.com.ua/index.php?operation=1&iid=63>
5. *Ванькович Д.* Інвестиційний клімат в Україні та шляхи його поліпшення: економіко-правовий аспект / Д. Ванькович, Н. Демчишак // Економіст. — 2007. — № 4. — С. 79–81.